

201. Natten breder sine Vinger.

(Paa Dampskibet.)

Con moto.

E. Horneman.

1. Nat-ten bre-der si - ne Vin-ger, Stjer-ner-ne myl-dre paa Himme-len frem,

Kir-kens Af - ten - klok-ke klin-ger, Fug-le-ne ti - e, og Folk kø-re hjem.

Lad dem kø - re, hvem der vil - le, Dampski-bet ven-ter, med det vil vi gaa.

Vi vil sej - le paa det stil - le, dej - li-ge Ø - resunds nat-dunkle blaa.

2. Hør, de synge, — lad os følge,
lokkende Toner de vinke om Bord,
se, Undiner dybt fra Bølge
flokkes om Skibet i lyttende Kor.
Sangens Toner Længsler tænde
selv hos Dryaden, den tugtige Mø,
Træet staar saa tavs derhenne,
hælder sig lyttende ud over Sø.

3. Skibet kruser Sundets Vover,
Lysen fra Landstedet glimter bag Træer,
ikkun Fiskerlejet sover,
hviler sig ud til den tidlige Færd.
Lad dem sove, hvem der ville,
synge vi ville, ja synge vi maa,
mens vi sejle paa det stille
dejlige Øresunds natdunkle blaa.

—h. —e.